

Senyor Oca: «Volia sortir de la crítica típica del rap 'pamfletocomunista'»

Desvetllem les particularitats del nou disc del raper barceloní | 'EGA' és el quart treball discogràfic del guanyador del Sona9 2017



Senyor Oca | Buen Javier

El rap i drum'n'bass de **Senyor Oca** es va situar entre els imprescindibles de l'escena en un tres i no res, després de guanyar el Sona9 i enregistrar *Cant de pagès* (RHRN, 2018), i és amb la mateixa agilitat que després d'un any frenètic de hip-hop introspectiu, es presenta amb un nou treball a les espatlles, aquesta vegada sota el nom *EGA* (Guspira Records, 2019), un àlbum amb un deix crític i reposat alhora que, comenta Sergi Sala, "connecta amb qui l'escolta amb un sentit més humà".

Què vol dir EGA?

EGA significa ego en femení. El títol és una invenció del productor Deps. Totes les bases amb què treballava es deien EGA10, EGA15? i li vam preguntar què volia dir. Ens ho va explicar i ens vam adonar que era un concepte molt potent, perquè podíem separar l'ego, la part egoista de la idea, i l'ega, que seria la part positiva del mateix concepte com l'autosuperació, creure en un mateix, estimar-se?

***Cant de pagès* va ser la carta de presentació, un disc farcit de trap, reggae i drum'n'bass. Però, tot i que segueixes experimentant, t'has centrat més en el drum'n'bass. Per què?**

Com a col·lectiu hem crescut amb el drum'n'bass, però mai no l'havíem executat tan intensivament. Hem vist clar que barrejant el rap en català, el drum'n'bass i altres influències que ens molen podíem aconseguir un estil molt propi. Volíem conservar el missatge que transmetem des de fa molts anys, però sumant-hi el component potent i festiu que ens aporta el drum'n'bass.

Un estil que no és majoritari, però que ha tingut molta força precisament a casa nostra.

Absolutament! No fa gaire va estar de moda i som els últims supervivents d'aquella onada. A més, tal com l'hem renovat, mola molt. De fet, a partir de la base rítmica del reggaeton es pot aconseguir fer drum'n'bass. Simplement intercanviant les posicions dels bombos i les caixes, i amb una cadència més ràpida, es pot passar d'un estil a l'altre.

En tres anys has presentat tres discos. Creativament ets imparables?

M'agrada fer música, i més encara quan veig que el meu rap té molt de punch i repercussió. Això m'ha donat molta motivació per no parar de fer música. Potser després d'aquest disc faré una aturada de dos anys per treure singles i fer col·laboracions, que també en tinc moltes ganes.

Quan has trigat a fer aquest disc?

En només un parell de mesos ja el tenia fet [Riu].

És molt poc temps...

És veritat que tenia alguna lletra escrita i alguna instrumental feta, però el disc l'hem enregistrat durant el juliol, mesclat a l'agost i entregat al setembre. Ha estat una catarsi absoluta amb tot un procés de creació molt guai. Hem estat concentrats vint-i-quatre hores cada dia, set dies a la setmana.

Les lletres acostumen a ser molt reflexives. En aquest disc, però, n'hi ha de més agressives i crítiques. És un canvi conscient?

La veritat és que necessitava descarregar. Amb tot, la crítica de les rimes no és cap a ningú en concret sinó perquè tothom entengui el que vulgui i, al mateix temps, defugi del cànon de bellesa per ser ell mateix.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=EuCntsJLPQc/Youtube>

No volies establir dogmes?

Jo no vull haver de dir a la gent què ha de fer. Cadascú ja ho sap i si no, ja ho sabrà algun dia. A més, també volia sortir de la crítica típica del rap 'pamfletocomunista' que mai no saps ben bé per on va. Però sí, tal com deies, en aquest disc hi ha més ràbia.

També és el disc més madur?

Sí, tot i que *EGA* continua sent eteri en molts sentits, toco més de peus a terra i no me'n vaig per les branques. En aquest disc els continguts no són tan galàctics, sinó que intento apropar-me al que vivim als carrers de Barcelona i de la resta de Catalunya. Vull connectar amb qui m'escolta, i no només fent i rapejant un seguit de frases que siguin boniques sinó per tal de trobar un sentit més humà a les meves cançons.

Per què has fet aquest canvi?

Perquè soc així. Cada disc és una etapa vital per mi com a persona i m'he adonat que m'estic fent més adult. La meva concepció del que he reflexionat està aterrant. No em cal expressar de manera tan heavy amb el que m'és desconegut, tot allò que no entenia ho he anat reflexionant i païnt amb el temps. Les meves lletres són més realistes.

Quan escoltes cançons de discos anteriors, penses que el que dius ho podries haver transmès millor amb altres paraules?

No, perquè cada disc representa una etapa diferent. En el moment de fer els anteriors discos ho pensava i deia d'aquella manera. Per exemple, mai no havia escrit una cançó d'amor i en aquest disc m'he estrenat. He sabut, per primera vegada, què és l'amor de veritat i l'he pogut abordar en una lletra. He dedicat el tema '2x1' a la meua parella i és la peça més mainstream del disc

respecte a la sonoritat. A més, pel que fa al missatge és un tema d'amor realista que dedico a una persona molt especial a partir de les vivències compartides amb ella.



Senyor Oca Foto: Michal Novak